

KASA KRAJOWA

Sopot, dnia 22 września 2021 r

L.dz. ZA1/001059/2021

Pan
Dariusz Sałamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

BIURO SZEFY KASY KRAJOWEJ

DS. 175. GUB. 21

29. 09. 2021

dot.: rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (druki sejmowe numer 1532 i 1532 - A)

SZANOWNY PAME MINISTRZE,

w odpowiedzi na pismo z dnia 15 września 2021 r (sygn. SPS-WP.020.288.10.2021) dotyczące przedstawienia opinii o autopoprawce do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy numer 1532 - A), Kasa Krajowa pragnie poinformować, że nie zgłasza uwag do przedmiotowej autopoprawki. Jednocześnie Kasa Krajowa pragnie przekazać następujące uwagi do przedłożenia rządowego z druku 1532

1) W odniesieniu do art. 2 pkt 27 projektu, który w lit. g przewiduje dodanie w art. 15 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ust. 1hf, stanowiącego, że cyt.: *Przepisy ust. 1hb-1he stosuje się odpowiednio do spółdzielni, o których mowa w art. 3 ust. 1, spełniających w roku podatkowym warunki określone w art. 28j ust. 1 pkt 1-6, z wyjątkiem spółdzielni spełniających warunki określone w art. 28 k*, Kasa Krajowa pragnie wskazać, że konsekwencją przyjęcia takiego rozwiązania będzie wyłączenie spółdzielni, będących przedsiębiorstwami finansowymi w rozumieniu art. 15c ust. 16 ustawy CIT, z możliwości skorzystania z rozwiązań przewidzianych w art. 15 ust. 1hb-1he. W ocenie Kasy Krajowej przepisy art. 15 ust. 1hb-1hf powinny mieć zastosowanie również do spółdzielni finansowych, w związku z czym należałoby wyłączyć w stosunku do nich warunek w postaci nie spełniania przesłanek z art. 28k. Jednocześnie z uwagi na specyfikę działalności tych spółdzielni należałoby w stosunku do nich wyłączyć również stosowanie warunków, o których mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 i 4-5.

W związku z powyższym Kasa Krajowa zwraca się z prośbą o nadanie art. 2 pkt 27 lit g projektu następującego brzmienia:

„g) po ust. 1he dodaje się ust. 1hf i 1hg w brzmieniu:

„1hf. Przepisy ust. 1hb-1he stosuje się odpowiednio do spółdzielni, o których mowa w art. 3 ust. 1, spełniających w roku podatkowym warunki określone w art. 28j ust. 1 pkt 1-6. W przypadku spółdzielni wskazanych w art. 28k przepisów art. 28j ust. 1 pkt 2 i 4-5 nie stosuje się

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-WP.020.288.10.2021

Data wpływu 23. 09. 2021

KRAJOWA SPÓŁDZIELNIA KASA OSZCZĘDNOŚCIOWO-KREDYTOWA
81-247 Soport ul. Władysława IV 27 tel. 58 550 56 00 fax 58 550 96 01
e-mail ksk@kasko.pl

1hg. W przypadku spółdzielni, w tym spółdzielni o których mowa w art. 28k, funduszem na cele inwestycyjne, o którym mowa w ust. 1hb, jest fundusz zasobowy lub fundusz cyfryzacji wyodrębniony w ramach pozostałych funduszy tworzonych w takich spółdzielniach, zgodnie z odrębnymi przepisami, których środki przeznaczone są na cele związane z inwestycjami na rozwój spółdzielni lub cyfryzację przedsiębiorstwa.”.”;

Kasa Krajowa proponuje wprowadzenie do projektu również następujących zmian:

I. W art. 2:

1) pkt 62 lit d otrzymuje brzmienie:

„4. Opodatkowaniu ryczałtem może podlegać również przedsiębiorstwo finansowe, o którym mowa w art. 15c ust. 16, prowadzące działalność w formie spółdzielni. W takim przypadku warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 nie stosuje się. Do przedsiębiorstw tych nie stosuje się art. 28s.”;

2) po pkt 62 dodaje się pkt 62a w brzmieniu:

„62a) w art. 28k w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorstw finansowych, o których mowa w art. 15c ust. 16, z zastrzeżeniem art. 28j ust. 4.”;

II. Po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1643 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) fundusz cyfryzacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1hg ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych”;

2) w art. 26 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nadwyżka bilansowa może zostać przeznaczona także na fundusz, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3a.”.”.

2) W odniesieniu do art. 2 pkt 52 i 40 projektu należy wskazać, że rozwiązania przewidziane w dodawanym w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych rozdziale 5b (opodatkowanie spółek holdingowych) powinny objąć także spółdzielnie, a ulgi przewidziane w art. 18ea i 18eb powinny mieć zastosowanie także do przedsiębiorstw usługowych.

3) Art. 2 projektu przewiduje w pkt 73 dodanie art. 38eb dotyczącego robotyzacji przedsiębiorstw przemysłowych (produkcyjnych). Przepis ten w projektowanym brzmieniu pomija zupełnie sektor usługowy (w tym spółdzielczy), w którym również wprowadzane są rozwiązania polegające na robotyzacji.

Jak wskazano w uzasadnieniu, zmiany technologiczne wymagają aby polskie przedsiębiorstwa dokonywały robotyzacji procesów technologicznych, tak aby powstały w pełni zautomatyzowane procesy produkcyjne. Robotyzacja opierająca się na wypracowaniu rozwiązań dotyczących sposobu przetwarzania danych m.in. za sprawą sztucznej inteligencji (AI) powinna być kluczowym narzędziem do zwiększania efektywności rynkowej. Robotyzacja ma także znaczenie pod kątem zmian demograficznych: *„Robotyzacja jest konieczna, aby uwolnić część zasobów w celu zaspokajania zapotrzebowania na pracę, generowanego przez zjawisko starzejącego się społeczeństwa.”.*

Robotyzacja jest możliwa także w sektorze usługowym poprzez zastosowanie technologii Robot (ang. Robotic Process Automation, RPA). Jest to technologia/oprogramowanie (software), które pozwala na automatyzację procesów biznesowych, wykonywanych wcześniej przez człowieka tj. zastępuje człowieka w wykonywaniu powtarzalnych, rutynowych, wystandaryzowanych czynności w systemach informatycznych. Robot eliminuje ryzyko błędów, pozwala na lepsze wykorzystanie zasobów ludzkich, przejmuje żmudne i monotonne zadania. Robot RPA działa na podobieństwo robotów produkcyjnych tj. urządzeń technicznych. Robot produkcyjny zastępuje człowieka w pracach manualnych, tak samo robot RPA zastępuje człowieka w pracach wykonywanych w systemach informatycznych. Robot działa na poziomie interfejsu użytkownika (GUI) - tak jak człowiek, dlatego jego zastosowanie nie wymaga wykonywania prac programistycznych w istniejących systemach. Ze względu na fakt, iż procesy są często rozproszone w różnych systemach, zastosowanie robota eliminuje konieczność budowy interfejsów między systemami.

W związku z powyższym Kasa Krajowa proponuje dodanie w art. 38eb ust. 2 nowych punktów 5-7 w brzmieniu stanowiącym, że za koszty uzyskania przychodów poniesione na robotyzację uznaje się także:

„5) koszty nabycia technologii automatyzacji powtarzalnych procesów, z wykorzystaniem programów komputerowych – robotów symulujących pracę człowieka;

6) koszty nabycia wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do poprawnego uruchomienia i przyjęcia do używania technologii automatyzacji powtarzalnych procesów, z wykorzystaniem programów komputerowych – robotów symulujących pracę człowieka;

7) koszty nabycia usług szkoleniowych dotyczących technologii automatyzacji powtarzalnych procesów, z wykorzystaniem programów komputerowych – robotów symulujących pracę człowieka.”.

4) Art. 22 projektu jest przepisem zmieniającym ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. W pkt 2 proponuje się dodanie art. 19a pkt 2 - Art. 19a, zgodnie z którym (ust. 1) przedsiębiorca zapewnia możliwość dokonywania zapłaty w każdym miejscu, w którym działalność gospodarcza jest faktycznie wykonywana przy użyciu instrumentu płatniczego. Zgodnie z ust. 2, przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy, który nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących, o której mowa w art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Kasa Krajowa pragnie wskazać, że przedsiębiorcy mogą wykonywać działalność gospodarczą na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, która jest zwolniona z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (np. usługi finansowe i ubezpieczeniowe), ale jednocześnie mieć obowiązek posiadania kasy rejestrującej służącej do ewidencji czynności nieodpłatnych realizowanych na rzecz osób fizycznych, których przedmiotem są towary lub usługi objęte bezwzględny obowiązkem fiskalizacji (m.in. wydania gadżetów reklamowych w postaci wyrobów elektronicznych, sprzętu fotograficznego itp.).

Wydaje się, że nałożenie obowiązku posiadania terminala płatniczego w takich sytuacjach jest zbyt dużym obciążeniem i wykracza poza cel projektu ustawy. Aby uniknąć konieczności zapewnienia możliwości zapłaty przy użyciu instrumentu płatniczego w takich sytuacjach Kasa Krajowa proponuje zmianę art. 19a ust. 2 polegającą na nadaniu mu następującego brzmienia:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy, który nie ma obowiązku ewidencjonowania danej transakcji przy zastosowaniu kasy rejestrującej, o której mowa w art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685, 695 i 802) oraz

w przypadku gdy transakcja podlegająca ewidencjonowaniu na kasie rejestrującej jest transakcją pomocniczą do podstawowej działalności gospodarczej przedsiębiorcy.”.

5) Poniżej pozwalam sobie zgłosić także dodatkowe uwagi o stricte legislacyjnym charakterze:

1. Art. 2 pkt 23 - w zmienianym art. 11s w ust. 2 w zdaniu drugim odnośnie treści żądania kierowanego do podatnika jest odwołanie jedynie do art. 11g ust. 1 podczas, gdy w zdaniu pierwszym, jako przesłankę uprawniającą organ do kierowania takiego żądania jest wymieniony także przepis art. 11f ust. 1. W celu zachowania spójności należałoby rozszerzyć zdanie drugie o przywołanie także drugiego z przepisów.

Propozycja:

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku wystąpienia okoliczności wskazujących na prawdopodobieństwo zaniżenia wartości transakcji kontrolowanej lub niespełnienia warunków, o których mowa w art. 11f ust. 1 lub art. 11g ust. 1 (...),”;

2. Art. 2 pkt 55 - w art. 27 ustęp dodawany po ust. 2b powinien zostać oznaczony jako „ust. 2ba”, a nie „2bb”;
3. Art. 2 pkt 55 – w art. 27 w dodawanym ust. 2bb (powinno być: 2ba – uwaga powyżej) projektodawca odwołuje się do nieistniejącego ust. 8a.

Jednocześnie na wypadek uwzględnienia przez Wysoką Komisję propozycji legislacyjnych Związku Banku Polskich, przekazanych w piśmie z dnia 21 września br., Kasa Krajowa zwraca się z prośbą o rozważenie możliwości uwzględnienia w projekcie ustawy analogicznych rozwiązań w odniesieniu do sektora spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, zgodnie z poniższą propozycją:

W art. 2:

- 1) w pkt 17 lit. w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„-pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wartości kapitału – w przypadku pożyczki, kredytu lub depozytu środków pieniężnych z wyłączeniem rachunków rozliczeniowych, rachunków VAT, rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, **rachunków w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych** oraz rachunków inwestycyjnych wykorzystywanych w ramach usług maklerskich;”.

- 2) w pkt 26 w lit. d dodaje się tiret w brzmieniu:

„- w pkt 8 po proponowanej lit. e dodaje się lit f w brzmieniu:

„f) bezzwrotną pomocą udzieloną spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej z funduszu stabilizacyjnego przez Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową w ramach jej ustawowej funkcji zapewnienia stabilności finansowej spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych – w przypadku przejęcia spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej albo wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowych przez inną spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową”.

- 3) w pkt 35 w lit a dodaje się tiret w brzmieniu:
„- po dodawanym punkcie 56b dodaje się pkt 56c w brzmieniu:
„56c) środki finansowe otrzymane przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową z tytułu udzielonej przez Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową bezwrotnej pomocy finansowej ze środków funduszu stabilizacyjnego, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.”.
- 4) w pkt 40:
a) Zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„40) po art. 18e dodaje się art. 18ea–18ej w brzmieniu:”;
- b) po dodawanym art. 18eh dodaje się art. 18ei w następującym brzmieniu:
„Art. 18ei. Przepisy art. 18eg stosuje się odpowiednio do podatnika będącego spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową, działającego jako spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa przejmująca inną spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową na podstawie art. 74a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub przejmująca wybrane prawa majątkowe lub wybrane zobowiązania spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, o których mowa w art. 74c ust. 3 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.”.
- c) po dodawanym niniejszą poprawką art. 18ei dodaje się art. 18ej w następującym brzmieniu:
„Art. 18ej. 1. Podatnik, będący bankiem spółdzielczym lub **spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową**, odlicza od podstawy opodatkowania ustalonej zgodnie z art. 18 kwotę stanowiącą 50% sumy kosztów inwestycyjnych, przy czym wysokość odliczenia nie może w roku podatkowym przekroczyć 10% dochodu osiągniętego z innych źródeł.
2. Za koszty inwestycyjne, uznaje się wydatki poniesione na:
1) nabycie lub modyfikację programów lub sprzętu informatycznego.
2) rozwój lub ujednolicenie technologii bankowej **lub technologii spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej**,
3) modyfikację procedur finansowo-księgowych,
4) rozwój lub unifikację produktów i usług bankowych **lub produktów i usług spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych**.
3. Koszty inwestycyjne pomniejsza się o podatek od towarów i usług, z wyjątkiem przypadków, gdy zgodnie z odrębnymi przepisami podatek od towarów i usług nie stanowi podatku naliczonego albo podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty należnego podatku o podatek naliczony albo zwrot różnicy podatku w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.
4. Odliczenie przysługuje, jeżeli koszty inwestycyjne:
1) zostały faktycznie poniesione w roku podatkowym, za który jest dokonywane odliczenie;
2) nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiegokolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.
5. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono koszty inwestycyjne. W przypadku gdy podatnik poniósł za rok podatkowy stratę albo

wielkość dochodu podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie dwa lata podatkowe następujące bezpośrednio po roku, w którym podatnik skorzystał lub miał prawo skorzystać z odliczenia.

6. Podatnik korzystający z odliczenia wykazuje w zeznaniu poniesione koszty inwestycyjne podlegające odliczeniu.”.

Pragnę wyrazić nadzieję, że przedstawione propozycje zostaną uwzględnione w toku dalszych prac legislacyjnych nad projektem.

Z POWAŻANIEM

Rafał Matuśiak
PREZES